

hedsraad og et Afsnit om Kirkeraad eller Kirkedag.

Det her foreliggende Lovforslag tager ikke Sigte paa at være Indledning til en samlet Lov om Kirkens Forfatning, og derfor er de „Almindelige Bestemmelser“ i det kirkelige Udvalgs Lovudkast, som (jfr. den af Udvalgets Formand afgivne Betænkning Side 7) giver „en naturlig Underbygning for en Forfatningslov“, paa en enkelt Bestemmelse nær ikke medtagne.

Ministeriet har ej heller ønsket at fremsætte Lovforslag angaaende Kirkeraad, idet Ministeriet har den Opfattelse, at et saadant i alt Fald for Tiden snarere vil svække end styrke Sammenholdet i Folkekirken.

Derimod er for det foreliggende Lovforslag om Menighedsraad — særlig hvad de tre første Afsnit angaar — 2det Afsnit af det kirkelige Udvalgs Udkast til Lov om Folkekirkens Forfatning lagt til Grund, og det bærer derfor i hele sin Bygning væsentlig Præg af den tidligere Lov om Menighedsraad af 15. Maj 1903, som det kirkelige Udvalg, med enkelte Omstillinger, har ment at kunne følge saa at sige Paragraf for Paragraf, jfr. den af Udvalgets Formand afgivne Betænkning Side 22 ff. Af Hensyn til, at tredje Afsnit af det kirkelige Udvalgs Udkast — om Kirkeraadet — ikke her er medtaget, er dog alt, hvad der i Afsnittet om Menighedsraad forudsatte Kirkeraadets Bestaaen, udeladt, og der er i de Regler, der gives angaaende Menighedsraadenes Kompetence og Virksomhed, taget Hensyn til det begrænsede Virkefelt — de enkelte Menigheder —, der gives Raadene, saaledes at det ikke er gjort dem til Pligt at udtale sig om Folkekirkens almindelige Anliggender og Forhold, og det bliver en ganske frivillig Sag, om de i enkelte Tilfælde ville gøre dette, og om de i saa Henseende ville søge Samvirken med større eller mindre Kredse af de andre Menighedsraad.

I Lovens fjerde Afsnit, der giver nogle midlertidige Regler om Menighedernes Medvirkning ved Besættelsen af Præstembeder, ere enkelte Bestemmelser hentede fra det kirkelige Udvalgs Udkast til Lov om Besættelse af Præste-, Provste- og Bispeembeder.

Nogle af de Ændringer, som enten det kirkelige Udvalg har indført i Menighedsraadsloven af 1903, eller som Ministeriet har indført i det kirkelige Udvalgs

Udkast, ere Redaktionsændringer, andre ere vel Realitetsændringer, men af saa ringe Betydning, at der ingen Grund er til særligt at omtale dem her, og andre igen ere en Følge af, at Lovforslaget i Modsætning til den tidligere Lov tager Sigte paa at gøre Menighedsraads-Institutionen permanent, saa at det altsaa har været nødvendigt at give Regler for Nyoprettelse af Menighedsraad (§ 1, 5te Stykke og § 3, 2det Stykke) og Nyvalg, baade ordinære og ekstraordinære (§§ 6 og 9). Paa nogle Punkter er der dog sket væsentligere Ændringer i de tidligere Regler eller givet helt nye Regler, og disse Punkter skulle her særlig omtales.

Man har i Udkastet som Hovedregel holdt sig til det i den tidligere Lov hævdede Princip, hvorefter *Sognebaandsløserne* have Valgret og Valgbarhed i det Sogn, hvor de høre hjemme, og det samme gælder *Valgmenighedsmedlemmerne*. Dog indeholder Lovforslaget for Valgmenigheder den nye Regel (§ 19), at de ved Gudstjenester i Sognekirken skulle kunne anbringe en Bøsse til deres egen fri kirkelige Fattigpleje. For Sognebaandsløseres Vedkommende gør Lovforslaget den Afvigelse fra det fornævnte almindelige Princip, at de skulle kunne vælge, om de ville have Valgret og være valgbare i det Sogn, til hvilket de gennem Sognebaandsløsningen ere knyttede, i Stedet for i det Sogn, hvori de bo (§ 4, 5te Stykke). Undtagelser fra Regelen om Bopælen som det afgørende med Hensyn til Valgret og Valgbarhed ere endvidere gjort i § 4, 3die og 4de Stykke. Den første af disse Undtagelser vil særlig her i København have til Følge, at militære, der henhøre til Holmens, Garnisons eller Citadels Menigheder, faa Valgret og blive valgbare i disse Menigheder uden Hensyn til, hvor de have deres Bopæl.

Med Hensyn til *Menighedsraadenes Sammensætning* foreslaar Udkastet for Københavns og Købstædernes Vedkommende den Forandring, at Kirkeinspektionens Medlemmer ikke længere som saadanne skulle være fødte Medlemmer af Menighedsraadet, samt at Sognepræsten ikke længere skal være Menighedsraadet's fødte Formand. Bestemmelserne om Sammensætningen i den tidligere Lovs §§ 2 og 3 have derfor kunnet sammensmeltes til en Paragraf (§ 2). I denne foreslaas det, at der i hvert Menighedsraad skal være mindst 4 læge Medlemmer, stigende i et vist Forhold til Folketallet indtil 9, samt at, hvor flere Sogne eller Sognedistrikter